

צד:

עין משפט
נר מצוה

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

מסורת הש"ס

(א) בית ל... (ב) בית ל... (ג) בית ל... (ד) בית ל... (ה) בית ל... (ו) בית ל... (ז) בית ל... (ח) בית ל... (ט) בית ל... (י) בית ל... (יא) בית ל... (יב) בית ל... (יג) בית ל... (יד) בית ל... (טו) בית ל... (טז) בית ל... (יז) בית ל... (יח) בית ל... (יט) בית ל... (כ) בית ל... (כא) בית ל... (כב) בית ל... (כג) בית ל... (כד) בית ל... (כה) בית ל... (כו) בית ל... (כז) בית ל... (כח) בית ל... (כט) בית ל... (ל) בית ל... (לא) בית ל... (לב) בית ל... (לג) בית ל... (לד) בית ל... (לה) בית ל... (לו) בית ל... (לז) בית ל... (לח) בית ל... (לט) בית ל... (לע) בית ל... (לס) בית ל... (לסא) בית ל... (לסב) בית ל... (לסג) בית ל... (לסד) בית ל... (לסה) בית ל... (לסו) בית ל... (לסז) בית ל... (לסח) בית ל... (לסט) בית ל... (לסא) בית ל... (לסב) בית ל... (לסג) בית ל... (לסד) בית ל... (לסה) בית ל... (לסו) בית ל... (לסז) בית ל... (לסח) בית ל... (לסט) בית ל...

אימא סיפא ר' יוסי אומר יבור. יכרור את הכל: אי אמרש בעלמא. דרובע כללאים כיתר מרובע דטעופת דמי והאי ימעט מן הדין הוא היינו דלמא ר' יוסי למימר יכרור את הכל וס"ל כרד הונא דלמא את כל נפשות מנסה את כולן אבל כיון דלוקמת דמן המורה אפי' מיעוט אינו זריך לאלא חומרלא הוא אמאי אתח רבי יוסי להסופק חומרלא אחרת על זו ולמימר יבור. ואיכא ספרים דכתובו כהו ת"ש מסופא ולקטועי לרבי הונא קאמי: משום דמיהוי כמקיים כללאים. מאחר שמתחיל למעט ומניח מקצתן ומיחוי כאלו מעיל אותן נדיים חורטין כמתחין ולי ככר מרעו כקרקע וזכיר קלת ושיר קלת נראה כמקיים כקרקע כללאים ומעקא לן מקלה כמ"ק(ב) וצמורת כהניסיה(א) דלוקה: שניס שפסקידו. אלישנא דקנסא פריך שמע מינה לא קנסין אמונת ויהי' אמאי קנסוהו דכגן ככוליה (ב) אלא כמותר רובע: מי יימר דלאו כוליה כו'. דכיון דרגלים לכרד דעירב בו נדיים דהאיכא יומר מרובע איכא למימר דכוליה עריב: מה הפסד הרמאי. לא יכא להודות דהא לא מפקיד מידי. ולקטועי קאמי: מי יימר דערובי עריב. כלל: שיש בו רביע. פלוני ליה מספוני מנה כמאמיס עד זמן פלוני: מה משמע כפיסה. קעבר המלוה אלא ששימון עליו נשך(א) דמהכא נפקא לן כפ' אחיהו נשך(א): ח"ש דמי רבין כו'. לקמן כפ' בית כור(א) תנן בית כור עפר אפי' מוכר לך מדה כחבלי כו' ואם אמר לו הן חסר הן יתר אפילו פחת רובע לפאה או הוסף רובע לפאה הגיעו דהיינו ל' רבעים לבית כור דהוי ל' סאין יתר מיכן יעשה חשבון ויחזיר לו כיון דליכא מותר

אימא סיפא. ולא גרסי' ת"ש דלמאי עדה דחומרלא בעלמא הוא לין סכרל שיקנוס ר' יוסי ולא מסכרל ליה למימר דפלגי דר' יוסי סכר דרובע לא שכיחא ורבען סכרי דשכיחא דלא מסכרל לפלוניוהו נהכי: הרה"ם והאי שנה לט"ר. הי"מ לשניי' התם ודאי איכא חד דלא הוי רמאי ההל מי יימר דליכא רמאי אימור ערובי עריב אלא דמשני שפיר טפי: קונסין אותו ואינו גובה לא קרן ולא רביה. נראה לר"י דר"מ קונס לגמרי להפסיד המוב אפילו כהודאה או נעדות אחרת כמשמע לישנא דלמינו גובה לא את הקרן משמע דלמינו גובה כלל ועוד משמע דמירא דרביה וכן משמע נמי מדמדה לה בהמניח (כ"ק דף ל: ושם) גבי המוציא תבנו וקסו דקנסו גופן משום שכן שפסקיד גוף הממון ואין להקשות כפ' אחיהו נשך (כ"מ דף עב: ושם) מדמה הך דשטר שיש בו רביע לשטרי חוב המוקדמין ומוקי הויא דשטר חוב כר"מ והכי מדמה דהכא הפסיד גוף המלוה והתם אינו מפקיד המנה אלא דהשטר פסול דהתם לפי שלא נעשית עמידה בגוף המלוה אלא בשטר אבל רביה יש עמידה בהלוואה אפי' בלא שטר אפי' דקאמר דמשעת כתיבה עבד לה שומא מ"מ בלא שטר נמי איכא איסורא בהלוואה והקשה ריב"ז דלס יפקיד כל חובו (ו) יפקיד לגמרי א"כ מלמינו ליה חוטא נשכר ואורי' דלא קשה לה המלוה שמרויח קנסו בגוף אע"פ שנת ומתוך כך חזר אלל הלוה לין כמה לקנוס כדי שיהיה שמתחלה ע"מ לפרוע הוא לוח: ה"ב השתא התם משעת כתיבה עבד ליה שומא הכא מי יימר

הגהות הב"ח

(א) רש"י... (ב) רש"י... (ג) רש"י... (ד) רש"י... (ה) רש"י... (ו) רש"י... (ז) רש"י... (ח) רש"י... (ט) רש"י... (י) רש"י... (יא) רש"י... (יב) רש"י... (יג) רש"י... (יד) רש"י... (טו) רש"י... (טז) רש"י... (יז) רש"י... (יח) רש"י... (יט) רש"י... (כ) רש"י... (כא) רש"י... (כב) רש"י... (כג) רש"י... (כד) רש"י... (כה) רש"י... (כו) רש"י... (כז) רש"י... (כח) רש"י... (כט) רש"י... (ל) רש"י... (לא) רש"י... (לב) רש"י... (לג) רש"י... (לד) רש"י... (לה) רש"י... (לו) רש"י... (לז) רש"י... (לח) רש"י... (לט) רש"י... (לס) רש"י... (לסא) רש"י... (לסב) רש"י... (לסג) רש"י... (לסד) רש"י... (לסה) רש"י... (לסו) רש"י... (לסז) רש"י... (לסח) רש"י... (לסט) רש"י...

ההגהות הב"ח

ההגהות הב"ח

מוסף רש"י

זה אומר מאתיים שלי. לאחר זמן שפלוני יעלו פקדיון ויבי' לו. מה הפסיד הרמאי. איכ' לא יידיה לעולם על אמת. שטר שיש בו רביע. שמיני שלו רביע. בית כור עפר אפי' מוכר לך מדה כחבלי כו' ואם אמר לו הן חסר הן יתר אפילו פחת רובע לפאה או הוסף רובע לפאה הגיעו דהיינו ל' רבעים לבית כור דהוי ל' סאין יתר מיכן יעשה חשבון ויחזיר לו כיון דליכא מותר

מוסף רש"י

מוסף רש"י

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם

התם